

גדולה

אין [מתי] פירי מנה'
לפניו יכלה לו [ח]
ג א מר פירי מנה'
לפניו מנה'
ב ד ג ר מ' עט הליכ'
ות' מתי' ונתיב'
ולתי' ספק ענין
עונת' לתי' פי קנה
קפץ עו [ונכר] ללמ'
ינתנו פירי דף טו[ח]
ה[מתי] עט ה' יסו' ע'
עט פירי [ח]
ו [מתי] פירי מנה' עט
ה' יסו' ע' עט עט
[ח]

רבן שמעון בן גמליאל אומר כפרים ס' . פליגי להרבנן
דאמרי בטלחון ממחר לבא הכתובין ודאמרי מני פליגי דהא
ר' מאיר לא מפליגי בין כפרים לכפרים : בשלמא לפני הפק
סו דלי משכחי לאחרי הפק שומא נטא . פירש בקונ' ולא חתולן
הדין ע"א [ליתא] דליתא [לפרוש] שומא
נינה ומתולן דהא קמי' בסיפא דלינה
נלמנה לומר קטנה היא ומתולן וליה
אחרי בדיקון ליה לא כדוק
ומתולן לאחרי הפק דהא הפק
סבר התקן דהוקה דביניה סימנין
דקאמר רבא דהיה למילנה ולמח
דקמיני נמי דבמילנה כמי' בדיקה
נדוק אחר הפק וכו' לא ליתא
למינה שומא מלפני הפק בלא וכו'
שומא דהא דוקא כי רחא חסס לפני
הפק קאמר רבא דשומא נינה אבל
חס לא רחא חסס מקודם משמע
לחין לו לחס ובסלה מלוח מלינה
[ינתנו דף קה] נמי דאמר ליה רבי
לאבדן זיל בדיק משכחא לא כדוקה
לפני הפק וכן משמע בפרק מי
שמת [ג' דף קג] גבי בני ברק
דקאמר רבא דהא בדיקון אלמא זיל
משכחא כמי' סימנין לא אמרינן
לפני הפק כלא וי"ל דהא דקאמר
בדיקון אמתן הייט כמחילה אי"ל
בדיקון לאו דוקא אלא כלימור דחס
בדיק' דמיני בדיקון קאמר וליה
אחרי פירי אלא לאחרי הפק למה
די בדיקה הא נפקא מינה שאס
בדיק' ולא מלאו עוס עטרוה ז'
שמאלו אוקן עטרוה עתק דלינה
שוללה כמי' שאלו מפרשי' בדיקה
לפני הפק ויש לומר דהך בדיקה
ללאחרי הפק משמע ליה דהייט
לאחריה כגדולה דלי להחיקה כקטנה
היא כן הפק אחרי אוקן
השאל אחרי הפק נלמנע כמי' שן תוך
הפק ולך פירי דכלא כדוקה
נמי מחוקק לה בגדולה :

איבעית

איבעית דידך לא הדרת בך אישתא דידך
נמי לא הדרת בך דבלי עלבא מיהא
איתדותן סבבינן פלגין אמר רב יהודה אמר
רב וכן [תנא] רבי ר' ישמעאל אמר קרא איש
או אשה כי יעשו מכל המצוות האדם ה'שה
הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה מה
איש בסימן אחד אף אשה בסימן אחד ואימא
או האי או האי כאיש מה איש תחתן ולא
עליון אף אשה תחתן ולא עליון תניא נמי הכי
א"ר אליעזר בר' צדוק כך היו מפרשין ביבנה
ואמר "בין שבא תחתן שוב אין משיחין
על עליון תניא רשב"ג אומר בנות סרכים
תחתן ממדר לבא מפני שרגילות במרחצאות
בנות כפרים עליון ממדר לבא מפני שמתרחות
ברחים ר"ש בן אליעזר אומר בנות עשירים
עד ימין ממדר לבא שנישואי באפקיסותן
בנות עניים עד שמאל ממדר לבא מפני
שישאבות כדי סם עליון ואיבעית אימא
מפני שנישואן אדהן על נסיהן ת"ד עד
שמאל קודם לצד ימין רבי הנינא בן אורי ר'
יהושע אומר מעולם לא קדם צד שמאל לצד
ימין דין מאדא שהיתה בשכונתי שקדם
צד שמאל לצד ימין וחור לאיתנו ת"ד לכל
הנבדקות נבדקות על פי נשים ז"ב היה רבי
אליעזר מוסר לאשתו ורבי ישמעאל מוסר
לאמו רבי יהודה אומר לפני הפק ולאחר
הפק נשים בודקות אותן תוך הפק אין נשים
בודקות אותן שאין משיאין ספקת על פי
נשים" ר"ש אומר "אף תוך הפק נשים בודקות
אותן ונאמנה אשה להחמיר אבל לא להקל
ביצד גדולה היא שלא תמאן קטנה היא
שלא תחלוץ אבל אין נאמנה לומר קטנה
היא שתמאן הגדולה היא שתחלוץ אמר
מר רבי יהודה אומר לפני הפק ולאחר הפק
נשים בודקות אותן בשלמא לפני הפק בעי
בידיקה דאי משתבד לאחרי הפק שומא
נינה ולא לאחרי הפק למחלי בדיקה והאמר
רבא "קטנה שהגיעה לכלל שנותיה אינה
צריכה בדיקה חוקה הביאה סימנין כי אמר
רבא חוקה למיזאן אבל לחליצה בעיא בדיקה
תוך הפק אין נשים בודקות אותן קסבר תוך
הפק כלאחר הפק (דמי) ולאחר הפק
דאיכא חוקה דרבא סבבינן אישים וברק (6)
תוך הפק דליכא חוקה דרבא לא סבבינן
אנשים ולא ברק נשים ר"ש אומר אף תוך
הפק נשים בודקות אותן קסבר תוך הפק
כלפני הפק ובעיא בדיקה דאי משתבד
לאחר הפק שומא נינה ונאמנה אשה
להחמיר אבל לא להקל היא מאן קתני
ואיבעית אימא רבי יהודה ואתך הפק
ואיבעית

איכרפו. כשהספיקו לגדל ולעקן: אישתרו. גדולות כל לרין
כשדים גמורים. לשון אחר איכרפו נפשו ממישך מנרס כלומר לקים
על יס אישמו יצאו זמא מלמתי: איש. אף זו סימן עליון שאין
זו סימן דדים משמתי: ותיא נמי הכי. להסתמך סמכתי:
תורה אור שטחנות ברחים. ומתוך שמנדות
וזשוחותין מליד מתפסטי דליה:
שנישורף. פרי"ר נלמ"ו כמו [ינתנו דף
(3) מלוא לשפס: אפקיסותן.
מנפשות והוא סודר ותולה על דד
הימין אבל בנות עניים אין להן
מנפשות: דפין גססיהן. על גססיהן.
על דז מנשוא מתרגמין על גססיהן
מתעטלו (ישיב"ט): לפני הפק.
קודם עונת דדים שפילי הביאה
שומא מינה וקטנה היא: נשים
בודקות אותן. דפין אמרו לימנה
פין אמרו לימנה כקטנה מחוקקת
לה ולא עלייהו סמכתי ובידיקון הכי
מהייל דהך משמכא זיה הי גופייהו
ללאחר הפק אמרינן שומא נינה
דמפרש לקמן ולאחר הפק נמי ז'
אמרי לימנה מהימני ותולה דהא
אורחא הוא למיחא לה וז' אמרי
לימנה לה ממלחא דמישינן שמה נטרו
הלך אנשים לא סמכתי: תוך
הפק. דממלחא לאו גדולה היא
וז' משמכא מחוקקת לה בגדולה:
אין נשים בודקות אותן. שאין נשים
כדאי למתוך עלייהו להמיר ספקות
על פיהן ולומר גדולה היא שמתולן
ות"ל לרבי יהודה הביאה שמי שערות
תוך הפק סימן הוא כלאחר הפק
הלך לא מהימנן והכי מפרש לה
לקמן: ר"ש אומר כו'. מפרש לקמן:
דאי משתבד. השאל אמרינן נמי
ללאחר הפק שומא נינה ולח' מלמ'
ז' לא חסו זיה אחריני ולהכי הוא
דמהימניו [למאן] להחמיר שלא
ממאן: אבל לחליצה בעיא בדיקה.
וזשה נאמנה עליה הואיל ולאחר
הפק הוא וז' אורחא לאחרי לה
דפרשתי לקמן ללאחר הפק דליכא
חוקה דרבא סמכתי אנשים: הי"ג
קסבר תוך הפק כלאחר הפק
(דמי) ולאחר הפק דאיכא חוקה
כו'. והכי פירושא תוך הפק להכי
לא מהימנן דקסבר רבי יהודה תוך
הפק אס הביאה אמרינן סימן הם
וגדולה היא הלך אמי למשי מדי
דלאו אורחא ע"פ נשים דלאו כהלכתא
דלע"ג שנלמנע לא לאחר הפק
הסם הוא דליכא חוקה דרבא אלא
תוך הפק כו': ר"ש אומר כלפני
הפק דמי. וקומא מינה הלך לאו
עלייהו סמכתי למימר גדולה היא זו
קטנה היא ולכי הוא דמיני דלי
משמכא לאחרי שומא נינה:
הא מאן קתני לה. דהא (4) אדר"ש
לא מתוקמא דמין דלאחר תוך הפק
כלפני הפק ז' דקו לא תוך הפק
מאי גדולה היא שלא תמאן איכא
הא אמרתי אפי' משמכא שומא
נינה: אי בעית אימא רבי יהודה

הנחת הב"ח

הנחת הב"ח
(6) נמי סבבינן אנשים
ודקו כוסות: (3) ר"ש
ר' דלי כמלמ' ע'
סול תמכתי כדו':
(2) דיה סא מתן קמי
ל' וסא כדריש:

הנחת הב"ח

הנחת הב"ח
(6) נמי סבבינן אנשים
ודקו כוסות: (3) ר"ש
ר' דלי כמלמ' ע'
סול תמכתי כדו':
(2) דיה סא מתן קמי
ל' וסא כדריש:

הנחת הב"ח
(6) נמי סבבינן אנשים
ודקו כוסות: (3) ר"ש
ר' דלי כמלמ' ע'
סול תמכתי כדו':
(2) דיה סא מתן קמי
ל' וסא כדריש:

הנחת הב"ח

הנחת הב"ח
(6) נמי סבבינן אנשים
ודקו כוסות: (3) ר"ש
ר' דלי כמלמ' ע'
סול תמכתי כדו':
(2) דיה סא מתן קמי
ל' וסא כדריש:

הנחת הב"ח
(6) נמי סבבינן אנשים
ודקו כוסות: (3) ר"ש
ר' דלי כמלמ' ע'
סול תמכתי כדו':
(2) דיה סא מתן קמי
ל' וסא כדריש: